

2

2

19 grudnia 1925 r.

URZĄD PATENTOWY



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

# OPIS PATENTOWY B65/6 5A/00

Nr 2616.

Kl. 53 b 4.

Conservenglasgesellschaft Bott & Co. m. b. H.  
(Frankfurt n. M., Niemcy).

**Zamknięcie dla słoików do konserw, domykające się pod ciśnieniem zewnętrznego powietrza.**

Zgłoszono 7 listopada 1923 r.

Udzielono 27 lipca 1925 r.

Pierwszeństwo; 30 listopada 1922 r. dla zastrz. 1, 2; 16 czerwca 1923 r. dla zastrz. 3 (Niemcy).

Znane jest już zaopatrywanie słoików do konserw, zamykanych ciśnieniem powietrza, w otwór, zamykający się zapomocą płatką lub korka i służący do tego, żeby przy otwieraniu słoika wpuszczać powietrze do jego wnętrza i w ten sposób otwierać słoik, nie uszkadzając zewnętrznego pierścienia uszczelniającego. Przy tego rodzaju zamknięciach szczególnie trudnem jest uszczelnienie wspomnianego płatką, ponieważ powierzchnia uszczelniania jest stosunkowo mała.

Niniejszy wynalazek polega na tem, że płyta zamykająca zaopatrzona jest w pierścieniowe zgrubienie, które wchodzi w stosowne zagłębienie uszczelnianej powierzchni słoika. W ten sposób powiększa się powierzchnię uszczelnienia, nie zwiększając średnicy płytki zamykającej i przez to otrzymuje się lepsze uszczelnienie.

Wynalazek ten można też zastosować do flaszek, zawierających płyny jak mleko i temu podobne materiały. W tym celu zastosowuje się dużą płytkę zamykającą, która zakrywa w zupełności otwór szyjki flaszki i opiera się o górny brzeg flaszki, przyczem, aby zapobiec przesunięciu płytki, zaopatruje się szyjkę flaszki w zagłębienie. Żłobek, służący do odrywania płytki zamykającej, jest tak umieszczony, że może służyć równocześnie do wylewania płynu i t. p.

Rysunek przedstawia przykład wykonania wynalazku, a mianowicie:

Fig. 1 przedstawia przekrój słoika, wykonanego w myśl wynalazku, fig. 2 — przekrój górnej części flaszki z zamknięciem, fig. 3 — widok z góry na fig. 2.

Na fig. 1 oznacza *a* słoik, *b* — nałożoną nakrywkę. W nakrywce znajduje się zagłębienie *c* z otworem *d*. Na otwór ten nakłada

się płytkę zamykającą  $e$ . W celu lepszego uszczelnienia płytka ta posiada pierścieniowe zgrubienie  $f$ , które wchodzi w stosownie ukształtowany pierścieniowy żłobek.

Wynalazek może mieć zastosowanie do nakrywek wszelkiego rodzaju, lecz szczególnie nadaje się do takich, jak na rysunku, przy których płytka wykonana jest z miękkiego materiału uszczelniającego jak guma i tym podobne materiały, i zaopatrzona jest we wkładkę wzmacniającą  $g$  ze sztywnego materiału, ponieważ w takim wykonaniu płytka jest dostatecznie wytrzymałą i zapewnia całkowite uszczelnienie na całym obwodzie pierścienia. Wkładkę  $g$  daje się wtedy celowo w tym miejscu, w którym się znajduje zgrubienie.

Przekrój zgrubienia  $f$  jest oczywiście dowolny, można też zamiast jednego dać kilka zgrubień, celem jeszcze lepszego uszczelnienia, wynalazek można też zastosować do płytek uszczelniających, które posiadają kształt nie okrągły, lecz dowolny.

W przedstawionym przykładzie wykonania płytka zamykająca jest wpuszczona w nakrywkę, ponieważ otwór  $d$  i powierzchnię uszczelnienia można dać w każdym innym miejscu słoika.

W wykonaniu wynalazku według fig. 2 i 3 oznacza  $a'$  szyjkę flaszki, posiadającej u górnej powierzchni zagłębienie, w które kładzie się płytkę zamykającą. Ta ostatnia jest zrobiona z gumowego płatka  $e'$ , wzmacnionego wkładką żelazną  $g'$ . Płatek gumowy posiada zgrubienie  $f'$ , a na powierzchni wgłębienia  $c'$  znajduje się stosowne zagłębienie, w które wchodzi zgrubienie  $f'$ . Od dna zagłębienia  $c'$  idzie skośne wycięcie  $h'$  ku górnemu brzegowi szyjki flaszki. Wycięcie to, szerokie mniej więcej na palec, służy nietylko do odrywania płytki, lecz także jako dzióbek do wylewania płynu. Z tego powodu jest ono doprowadzone do zewnętrznego brzegu flaszki. Szerokość wycięcia  $h'$  może być oczywiście różna, lecz najlepiej nadać mu zwykłą szerokość dziób-

ka i kształt stożkowaty ku zewnętrznemu brzegowi flaszki.

Ponieważ przy wydymaniu flaszek trudno jest otrzymać płaską powierzchnię, ściśle przylegającą do płytki zamykającej ze zgrubieniami, wchodzącymi w stosowne żłobki szyjki, flaszki te mają te zalety, że przez zastosowanie zgrubienia ułatwia się uszczelnianie, a w niektórych wypadkach można też stosować do zamykania takich flaszek płytki bez zgrubienia.

### Zastrzeżenia patentowe.

1. Zamknięcie dla słoików do konserw, domykające się stale pod działaniem ciśnienia zewnętrznego powietrza i posiadające otwór, zamknięty płytką lub podobnym przyrządem, służący do otwierania słoika, znamienne tem, że płytka posiada jedno lub więcej zgrubień, przebiegających wokoło zamykanego otworu i wchodzących w stosowne żłobki powierzchni uszczelniania słoika do konserw.

2. Zamknięcie dla słoików do konserw według zastrz. 1, znamienne tem, że przy zastosowaniu płytek uszczelniających, wzmacnionych wkładką ze sztywnego materiału, wkładka ta w miejscu zgrubienia posiada kształt odpowiadający formie zgrubienia.

3. Zastosowanie zamknięcia według zastrz. 1 do zamykania flaszek, znamienne tem, że płytkę zamykającą wkłada się w wykrój ( $c'$ ) szyjki flaszki, przyczem ewentualne zgrubienie ( $f'$ ) płytki wchodzi w stosowny żłobek w dnie wykroju, natomiast żłobek, idący w górę od dna wykroju, służy do odrywania zamknięcia i jest tak doprowadzony do górnego brzegu flaszki, że służy równocześnie jako dzióbek wylewowy.

Conservenglasgesellschaft  
Bott & Co. m. b. H.  
Zastępca: M. Kryzan,  
rzecznik patentowy.

Fig.1.

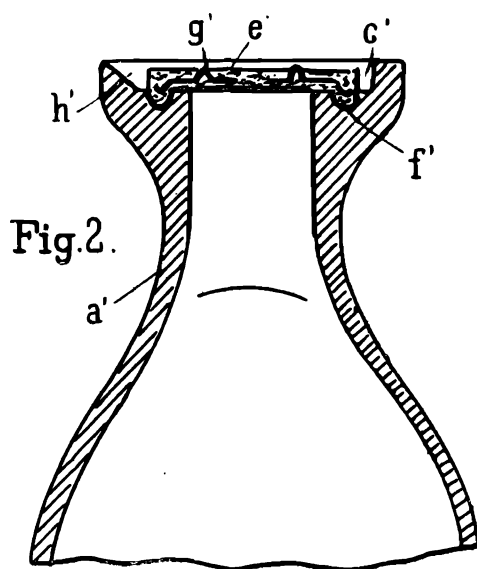
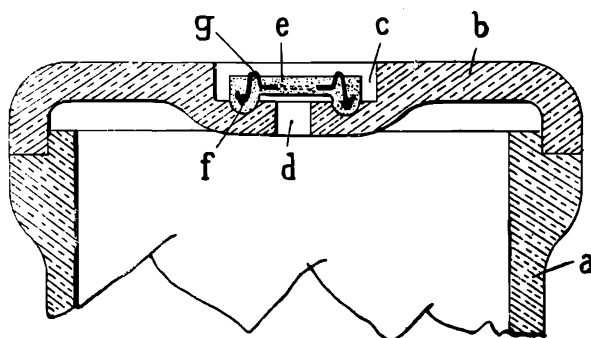


Fig.3.

